

af dioxin på omkring 1 nanogram pr. kubikmeter. Forbrændingen fik således en slags grænseværdi for dioxin på 1 nanogram pr. kubikmeter. Resultatet af den første måling forelå den 12. juni i år og viste et dioxinindhold på 2,7 nanogram pr. kubikmeter, hvorefter forsøget umiddelbart blev stoppet.

Fyns Amt meddelte miljøgodkendelse til at forbrænde flydende affald i perioden 1. juli i år til 1. marts næste år, og godkendelsen er, som spørgeren gør opmærksom på, påklaget til Miljøstyrelsen. Måleresultater viser kraftige overskridelser, og da det blev kendt den 26. oktober og 28. oktober, blev anlægget stoppet med det samme. Efterfølgende er resultatet af målingen den 9. september fremkommet med et dioxinindhold på helt op til 200 nanogram pr. kubikmeter.

Både Kommunekemi og Fyns Amt er altså af den klare opfattelse, at der ikke bliver tale om flere forsøg med afbrænding af shredderaffald eller af flydende affald på denne forbrændingslinje, medmindre der er etableret nye filtre, der med sikkerhed kan overholde de nye grænseværdier.

Jesper Kiel (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det ikke har været uforvarsligt, at Miljøstyrelsen ikke har reageret på den klage, der er kommet fra NOAH i Svendborg. De klagede, allerede inden man gik i gang med at afbrænde det flydende affald, som man i hvert fald fra NOAH's side har ment var risikabelt at afbrænde på det ældste anlæg, som er uden dioxinfilter.

Man har til dato ikke fået noget svar: Man har rykket Miljøstyrelsen flere gange, og jeg vil spørge: Er det måske, fordi Miljøstyrelsen er underbemandet, at man ikke kan svare på den slags spørgsmål?

Jeg synes faktisk, man burde have fulgt op på, at tilsynsmyndigheden er gået fra Miljøstyrelsen til Fyns Amt. Man må derfor gå ud fra, at Miljøstyrelsen har et særligt kendskab til forholdene på Kommunekemi og derfor burde være interesseret i at hjælpe den nye tilsynsmyndighed i gang ved at holde et vågent øje med forholdene og svare hurtigt på den slags klager. Så kunne vi måske have undgået, at vi var nået frem til den situation, for hvis Miljøstyrelsen havde talt med Kommunekemi, havde de jo kunnet få at vide, at man i forløbet faktisk fik mistanke om, at noget var galt, fordi elektrofiltrene ikke virkede, som de skulle.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg kan glæde hr. Kiel med, at Miljøstyrelsens svar kommer i denne måned. Man har prøvet at arbejde så hurtigt som muligt, og det er altså ikke usædvanligt, at der går et par måneder eller nogle måneder ved behandling af den slags klagesager. Men jeg er enig med hr. Kiel i, at man selvfølgelig bør arbejde så hurtigt som muligt.

Det fremgik af mit første svar, at vi er sikret mod gentagelser af denne situation, hvad jeg også er tilfreds med, og som det vil fremgå af svar på senere spørgsmål, har både miljømyndighederne og sundhedsmyndighederne på Fyn givet udtryk for, at selv om der er tale om alvorlige udslip, er der ikke nogen risiko for hverken sundhed eller miljø ved det, der er sket, fordi det har været kortvarigt, og fordi det allerede er standset. Man har grebet ind, og det vil ikke blive gentaget.

Jesper Kiel (EL):

Det, som jeg synes kunne være interessant og få nogle vurderinger af, er, om der kunne være andre tilfælde med andre former for afbrænding af forskelligt affald, hvor man ikke kræver dioxinmålinger, men hvor der faktisk kan være større udslip, end man tror. Det er jo faktisk sådan, at hvis ikke Fyns Amt havde krævet at få dioxinmålinger i forbindelse med den seneste afbrænding, kunne den have fortsat endog meget længe, specielt da Miljøstyrelsen jo endnu ikke har behandlet sagen. Så vidt jeg har forstået, er der i forbindelse med den slags afbrænding af flydende affald ikke noget krav om, at der skal være dioxinmålinger.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jamen der skete jo netop det, hr. Kiel efterlyste – min sjæl, hvad vil du mer? Vi har fået det opfyldt. Der blev indsat de krav, de betingelser man havde, og i samme øjeblik det blev klart, at kravene ikke blev overholdt, blev forsøget standset.

Jeg synes, denne historie har en dagside og en natside. Natsiden er udslippet, som er helt uacceptabelt, og som vi klart må tage afstand fra, og dagsiden er, at det viser, at tilsynsdelen fungerer. Man stiller de rigtige krav, man sætter de rigtige fordringer om undersøgelse, og så snart det viser sig, at de krav ikke er opfyldt, standser man produktionen, og virksomheden retter sig efter det. Så jeg synes egentlig, det er det glædelige ved denne situation, at man fak-